

ỦY BAN TRUY TỐ TỘI ÁC ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TRUNG TÂM ĐIỆP HỢP TRUNG ƯƠNG

• P.O. Box 6147, Fullerton, CA 92834 • Phone: 626-257-1057 • Email: ubttladcsvn2005@gmail.com

Lịch sử

THẨM VẤN *TRUNG TÁ ĐIỆP VIÊN VC HOÀNG KIM LOAN* - MÀN 2

Liên Thành

Trung tá VC Hoàng Kim Loan thua đậm Đại úy QLVNCH Liên Thành
TRƯỜNG TY “CÔNG AN NGỤY” –
Đại úy LIÊN THÀNH TUNG CHUỖNG ĐỘC:
GIAI NHÂN THU CÚC EM GÁI HẬU PHƯƠNG,
VỚI ĐIỆP VỤ “TÌNH NHỤC KẾ”
TRAO TẶNG ĐIỆP VIÊN HOÀNG KIM LOAN MÓN QUÀ: BỆNH LẬU

Orange County, CA, USA. Ngày 4/4/2016
(Trích Biên Động Miền Trung của tác giả Liên Thành)

***** III *****

Tở lại BCH, tôi họp bàn với Đại úy Ân, soạn thảo một số nhu cầu tin tức cần phối kiểm và cần biết để hướng dẫn cho các thẩm vấn viên:

- 1- Kế hoạch và lực lượng Tổng Nổi Dậy của VC tại Huế.
- 2- Lực lượng quân sự và kế hoạch tấn công Huế.
- 3- Sơ đồ trận liệt và lý lịch các nhân vật chủ chốt của Quân Khu, Quân ủy Trị Thiên, Tỉnh ủy, Thị ủy Huế và các ban An ninh liên hệ.
- 4- Các cơ sở bí mật nằm trong chính quyền, CSQG, Quận đội, Đảng phái, Tôn Giáo, Học sinh, Sinh viên, Thương gia, Tiều thương, và Quần chúng, v.v.
- 5- Các đường dây giao liên, các trạm giao liên, cửa ngõ xâm nhập.
- 6- Tổ chức kinh tài, tiếp tế.
- 7- Sơ đồ trận liệt, cách thức hoạt động, móc nối, các cơ sở và những điệp viên của hai cơ quan Tổng Cục 2 Quân Báo và Cụm Tình Báo Chiến Lược hiện đang hoạt động tại Thừa Thiên-Huế. Trong 2 ngày kế tiếp 9, 10 tháng 5-72 Hoàng Kim Loan bắt đầu thẩm một vì những loạt thẩm vấn lâu dài của 15 thẩm vấn viên. Đêm ngày 10-5-72 hấn xin được nghỉ một đêm. Theo báo cáo, hấn thức suốt đêm đó, trong đêm tối lâu lâu lại thấy hấn dùng tay gạt nước mắt. Có lẽ, lương tâm hấn có rãng và biết cắn, lương tâm hấn đang cắn rút giữa

lời thề và sự phản bội. Trong 2 ngày này, Việt cộng vẫn đều đặn bắn từng đợt pháo 130ly vào thành phố.

9 giờ 30 sáng ngày 10-5-72, sau đợt pháo kích lần thứ 2, Trung úy Uyên, phụ tá trưởng phòng Tư Pháp đang đứng nói chuyện với tôi ngoài sân cờ BCH, ông ta bỗng nói với tôi:

- Đại úy, ông cho phép tôi về thăm nhà một tí, mấy ngày nay cắm trại không về nhà.

- Được, ông đi đi, chiều tôi về, không cần gấp. -- Tôi cười nhìn ông tiếp:

- Mấy ngày cắm trại, nhớ vợ rồi phải không?

- Không đâu Đại úy, thăm nhà một chút tôi về ngay.

15 phút sau, Việt cộng pháo đợt thứ 3, lần này nặng hơn, 30 quả 130ly rớt vào vùng BTL tiền phương Quân Đoàn I và vùng hồ Tịnh Tâm. Tôi chạy vào TTHQ Cảnh Lực để theo dõi tình hình và nghe báo cáo thiệt hại. Trên hệ thống máy tuần tiễu tôi nghe giọng của Đại úy Đoàn Đích la lớn hốt hoảng:

- Trình thẩm quyền... Trung úy Uyên chết rồi, một quả pháo 130ly nổ gần ông tại hồ Tịnh Tâm.

Tôi bóp chặt ống liên hợp máy Motorola trả lời:

- Tôi nhận rõ.

Tôi buông ống liên hợp đứng im lặng sững sờ, tự nhiên thấy cay mắt và mặn ở môi, thì ra tôi chảy nước mắt. Chỉ 15 phút trước, phải chi tôi không cho ông đi, hoặc nói chuyện với ông thêm vài phút nữa thì ông đâu đến nỗi tử vong.

Ngày 11-5-72 Đại úy Ân trình tôi một loạt lời khai của Hoàng Kim Loan, đọc xong tôi trả lại cho Ân và cùng có nhận xét như Ân:

- Thằng này rất khôn, hấn khai toàn những cơ sở của hấn trong thời gian tranh đấu Phật Giáo tại Miền Trung và Mậu Thân 68. Tất cả các cơ sở đó một số lớn đã bị bắt, số còn lại đã lên mật khu hoặc đi ra Bắc. *[Số cơ sở này tôi đã đề cập trong bài Biến Động Miền Trung 1966].

Chúng tôi cùng đồng ý với nhau thời gian ngoại giao đã qua, bây giờ là lúc phải tăng áp lực thật mạnh với Hoàng Kim Loan để buộc hấn phải hợp tác.

Tôi thay Ân thăm vấn Hoàng Kim Loan, lên xe đến nhà an toàn. Xe vừa rời BCH nhìn lại phía băng ghế sau thiếu mất tên đệ tử phụ trách máy truyền tin, tôi hỏi Thêm, người tài xế lái xe:

- Ông thần Ánh đâu rồi, hỏi đêm lại nhậu say rồi phải không?

Cả hai tên đệ tử không trả lời tôi mà chỉ khúc khích cười.

- Ông thần Ánh làm chuyện gì nữa đây, sao hai đứa không trả lời mà lại cười. Người lính tên Minh ngồi sau trả lời:

- *Không phải hấn nhậu đâu ông ơi, hỏi đêm hấn xuống vạn đò, đò Mụ Lừ, hấn uống cà-fe đen, sáng nay hấn đái ra ca-phê sữa. Hấn sợ quá đi tìm Bác sĩ Đại đội phó CSDC xin thuốc, hấn sợ ông la, dặng tụi tui giấu ông.*

- *Uống café có chi quan trọng mà phải giấu? Tại sao uống café đen mà lại đái ra café sữa? Bọn bây nói chuyện gì ta không hiểu chi cả!*

- Ông thiệt không hiểu?

- Hiểu thì hỏi tụi bây làm chi.

- Hồi đêm hấn xuống đò Mụ Lừ chơi bời, gặp em gái hậu phương bị lậu. Hấn dính vào, sáng ni bị đái ra mù. Hấn bị lây bệnh lậu.

- Chết cha, bệnh lậu đó có lây không? Nói hấn nghỉ 1 tuần chữa bệnh cho lành rồi hãy đi làm.

- Bệnh đó không lây, chỉ đàn ông, đàn bà làm chuyện đó với nhau thì mới lây. Nhưng bị thì sợ và mất tinh thần lắm, đái vừa ra mù, vừa rát vừa đau, khủng khiếp lắm.

- Mi cũng rành quá hả, tụi bây bị rồi phải không?

- Hấn cười, tụi em thằng nào cũng qua đoạn đường chiến binh đó rồi. Không qua đoạn đường chiến binh làm sao trở thành lính chiến được. [Tất cả đám cận vệ của tôi đều là quân nhân biệt phái, họ là lính tác chiến bị thương, biệt phái sang Cảnh sát].

Xe gần đến nhà an toàn, bỗng tôi nói với người đệ tử.

- Thêm, quay xe trở về BCH.

Nhiều khi chỉ là một câu chuyện vu vơ, như chuyện tên đệ tử đi chơi bời bị bệnh lậu mà lại giúp được việc lớn.

Một ý tưởng đến thật nhanh trong đầu tôi, thật tồi bại, hạ cấp, nhưng biết làm sao hơn, khi tôi đã đối xử với Hoàng Kim Loan bằng luật giang hồ của Chánh phái, nhưng không có kết quả, bây giờ tôi phải dùng luật giang hồ của Tà phái.

Tự cổ chí kim đã có biết bao nhiêu người quyền cao chức trọng bị rơi vào bẫy “Mỹ nhân kế” của đối thủ mà thân bại danh liệt. Trong giới tình báo cũng thường dùng loại này. Nhưng tôi sẽ dùng, không phải là “Mỹ nhân kế” mà là “Tình dục kế” với tên Việt cộng Hoàng Kim Loan.

Tôi quay điện thoại gọi Trung úy Tuất, Biệt đội trưởng Biệt đội Hình Cảnh, bảo qua BCH gặp tôi, nhưng tình cờ lại gặp ngay Nguyễn Văn Quan, Trưởng ban Bài trừ Mãi dâm, đúng là người tôi muốn gặp.

- Anh sang BCH gặp tôi, có chuyện cần nhờ anh.

Nguyễn Văn Quan, tay này còn trẻ, 23 tuổi, dáng dấp thư sinh, trắng trẻo, đẹp trai hơn tài tử phim Hồng Kông nhiều. Con nhà thế gia. Nguyễn Văn Quan là tay chơi thú thiệt, năm học Đệ I, Quốc Học, tôi làm thầy dạy kèm cho hắn, học thì nhất, nhưng chơi thì không ai địch hắn nổi. Tôi và hắn thân tình như anh em ruột, lớn lên hắn vào Cảnh Sát lại gặp tôi, thật là oan gia. Tôi đặt hắn vào Trưởng ban Bài trừ Mãi Dâm thật là đúng chỗ. Hắn gặp tôi tại văn phòng, tôi hỏi hắn:

- Trong đám các chị em ta bị anh bắt, có người nào đáng dấp coi được, tuổi chừng 25 - 26? -
- Hắn trở mắt nhìn tôi ngạc nhiên:

- Có 5 người, trong đám đó có một em trông ngộ lắm, khoảng 25 tuổi, người Nam, mới từ Sài Gòn ra Huế mấy tuần thì bị bắt, đang làm phiếu trình chờ anh ký lệnh tổng xuất khỏi Huế, nhưng em này bị bệnh, nhẹ thôi.

- Sao anh biết?

- Mấy thằng đệ tử của tôi dính rồi.

- Tôi muốn em này, anh đem sang đây gặp tôi được không?

Hắn nói lớn trong phòng:

- Thiên hạ ơi! Thầy tu phá giới.

- Nói nhỏ thôi, đám tà lọt ngoài cửa nghe hết bây giờ, anh suy nghĩ bậy bạ rồi phải không? Vụ này là “Điện Vụ” thú thiệt đấy!!!

Một giờ sau, Nguyễn Văn Quan đem cô gái đến văn phòng tôi. Thoạt nhìn, không thể tưởng tượng nổi đây là một cô gái làm nghề mãi dâm. Cô ta còn rất trẻ, dáng dấp hiền lành, điểm đặc biệt là người Nam mà lại có mái tóc thề. Vừa bước vào trông thấy tôi, cô ta sợ sệt đứng sát vào người Nguyễn Văn Quan.

- Không có chi phải sợ, cô ngồi xuống đi, cô tên gì, mấy tuổi?

- Dạ thưa quan Đại tá, em 25 tuổi, tên Thu Cúc. Em ở Cần Thơ mới ra Huế có mấy tuần thì bị bắt.

- Tôi không phải là quan Đại tá, mà Đại úy, Trưởng Ty Cảnh Sát. Tôi có tí việc cần nhờ cô giúp, nếu cô hoàn tất được công việc này, tôi sẽ tha cô, cho cô vé máy bay và một ít tiền về lại Cần Thơ, chịu không?

- Dạ được... dạ chịu.

- Cô nấu ăn được không?

- Dạ được, đàn bà con gái ai mà chẳng biết nấu ăn. Em nấu theo kiểu người Nam.

- Nam, Bắc, Trung gì cũng được, không phải là chuyện chính. Chúng tôi có một người bạn trên 50 tuổi, nhiều năm rồi chỉ ăn chay chứ không chịu ăn mặn. Anh em chúng tôi cá với nhau ai làm cho hắn chịu ăn mặn thì người đó thắng cuộc. Cô giúp chúng tôi được không?

- Dạ dễ, em làm được, như vậy ông này tu tại gia. Ông ăn chay sao lại bắt ăn mặn làm gì, tội ông ta.

- Sao cô biết tu tại gia?

- Dạ em có người anh cả, tu tại gia, đạo Cao Đài, ông ăn trường chay.

Nguyễn Văn Quan, thẳng cha đại ba trợn, hấn chen ngay vào:

- Không phải đâu em gái ơi! Không phải ăn chay, ăn mặn thứ thiệt như em nghĩ đâu, mà ăn mặn là thứ em thường nằm sấp, nằm ngửa với khách hàng đó, hiểu chưa em.

Cô gái thẹn thùng, có một tí mắc cỡ hiện trên khuôn mặt. Thì ra trong tận cùng đáy lòng của một cô gái giang hồ còn giữ được bản chất của một người phụ nữ.

- Dạ, tưởng gì chứ chuyện đó em làm được, nghề của em mà.

Nguyễn Văn Quan lại chen vào:

- Thì đúng rồi, tên em là Thu Cúc, nói lái đi một tí, đúng là nghề của em.
- Dễ mà khó, cái khó là làm sao cô dụ được ông ta.
- Dạ được, em bảo đảm.

- Vậy tốt, tôi cho cô thời hạn 1 tuần, trong thời gian này, cô sẽ ở với ông ta, nấu ăn cho ông, và ban đêm ngủ lại. Cô thành công, chỉ một lần với ông ta cũng được, tuần sau cô sẽ nhận được vé máy bay và một ít tiền để về lại Cần Thơ.

Có một điều quan trọng là cô không được nói cô là ai, không được nói đã gặp tôi, nếu ông ta có hỏi cô, cô chỉ nói người trong nhà thuê cô đến giúp việc mà thôi, nếu cô nói ra, sẽ không được về lại Cần Thơ mà còn bị giữ lại lâu lắm. Cô lặp lại đi, lời tôi vừa dặn cô.

Cô gái lặp lại gọn gàng và rõ ràng sau đó ngáp ngừng, bẽn lẽn nhìn tôi:

Thưa Đại úy có điều này em muốn thưa với Đại úy.

- Cô nói đi.
- Em bị bệnh, đang uống thuốc, gần lành rồi.
- Tôi biết rồi, xong việc, tôi cho Bác sĩ khám bệnh chữa cho cô. Yên tâm đi!

Chiều ngày 11-5-72 Hoàng Kim Loan được nhân viên an ninh thông báo: Kể từ nay sẽ có người nữ đến giúp việc, lo cơm nước cho ông, khỏi cần bởi xách bắt tiện, ông muốn ăn gì cứ việc nói với người giúp việc. Lẽ đương nhiên, đây là một trò ấu trĩ, người bình thường còn đặt nghi vấn, huống gì hẳn là một tay cáo già lão luyện trong nghề tình báo. Hẳn sẽ nghĩ đây là “Mỹ nhân kế” mà tôi sắp đặt. Chắc hẳn trong lòng hẳn nghĩ rằng “Đại úy Công An Ngụy” quá trẻ con chơi trò này, đời nào hẳn có thể bị vướng vào bẫy. Nhưng hẳn không ngờ, đây không là mỹ nhân kế mà là ‘Tình dục kế’ do tôi sáng chế, tuy hạ cấp, tôi bại, và bản thủ, nhưng hẳn không đỡ nổi, vì hẳn là người trần tục, cũng tham sân si, hỉ nộ ái ố, và cũng đã từ lâu lắm không gần đàn bà, lại gặp phải ‘chị em ta’, đã biết cách khiêu khích mà còn được cố vấn và sắp đặt, thì hẳn phải vào bẫy là cái chắc. Sau này, khi nghe kể lại câu chuyện, thấy tôi tỏ ý áy náy vì đã áp dụng kế sách này, bạn bè thường nói với tôi: - Suy cho cùng, thì “Mỹ nhân kế” cũng chỉ là khởi đầu để đưa đến ‘tình dục kế’ chứ có gì “thơm tho” hơn đâu mà Thành cứ phải nghĩ ngợi?!

Trong những ngày này, chúng tôi giảm giờ thăm vấn Hoàng Kim Loan, để tạo điều kiện cho Thu Cúc, ngoài giờ cơm nước, có cơ hội tiếp cận khiêu khích Hoàng Kim Loan. Hẳn bị dồn nén từ bao nhiêu năm, nay hằng ngày được nhìn thấy một thiếu nữ xinh đẹp, mặc áo cánh không nịt ngực, nhìn xa nhìn gần đều thấy rõ, thử hỏi Hoàng Kim Loan hẳn đang nghĩ gì? Căn nhà an toàn Hoàng Kim Loan đang trú ngụ chúng tôi đặt 3 vòng đai an ninh:

- Vòng đai an ninh tiếp cận. [trong phòng]
- An ninh gần. [chung quanh nhà]
- An ninh xa. [cách nhà khoảng 200m]

Kể từ ngày 11-5-72. Vào mỗi buổi tối sau 9 giờ, nhóm an ninh tiếp cận có 4 nhân viên theo kế hoạch rút ra ngoài phòng, để lại bên trong chỉ còn lại Hoàng Kim Loan ngủ ở chiếc giường gỗ, và em gái hậu phương Thu Cúc ngủ ở chiếc giường bố. Thời gian khiêu chiến, dự định đã quá ba ngày. Tôi cho lệnh em gái hậu phương Thu Cúc đêm nay 14-5-72 tấn công, dứt điểm mục tiêu.

Sáng ngày hôm sau 15-5-72, xem như mọi chuyện bình thường, Thu Cúc viện có đi chợ, gặp chúng tôi trình bày tường tận trận đánh quyết liệt hồi đêm, vì chữ nghĩa không được phép trình bày ở đây, mà chỉ có thể tóm lược kết quả trận đánh như sau:

Ta và địch đánh cận chiến. Ta tấn công, địch phản công thô bạo, nhưng chỉ được hai lần rưỡi thì địch đuối sức. Trận chiến kết thúc, Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan, Ủy viên Thành ủy Huế và em gái Nam bộ, Thu Cúc, ký nghị định thư đình chiến, cùng ca bài: “Như có Hồ râu trong ngày vui đại thắng”. Giữ đúng lời hứa, sau khi Bác sĩ Đại đội phó CSDC khám bệnh, chích thuốc và cho cô ta một số thuốc trụ sinh chữa bệnh. Tôi cảm ơn cô ta và cho cô ta số tiền hai mươi ngàn (do văn phòng Cố vấn CSĐB yểm trợ). Trưởng ban Bài trừ mãi dâm đưa cô ta ra phi trường Phú Bài, đi chuyến bay sớm nhất về Sài Gòn. Thu Cúc ra đi không một lời từ biệt Trung tá Loan, nhưng cô em đã gửi lại cho Trung tá Loan một kỷ niệm khó quên, đó là bệnh... Lậu.

Trong hai ngày kế tiếp, Đại úy Ân cho gia tăng số giờ thẩm vấn, các thẩm vấn viên luân phiên hỏi Hoàng Kim Loan bất cứ chuyện gì, chuyện trên trời, dưới đất, không đâu vào đâu. Mục đích làm cho hắn rối loạn, đuối dần. Cộng thêm Ân cho hắn xem những tấm hình đã chụp lên hắn với đám cơ sở của hắn từ trước khi hắn bị bắt, và những tấm ảnh chụp các cơ sở quan trọng của hắn hiện đã bị bắt và đang bị thẩm vấn. Cũng trong 2 ngày này, chúng tôi sắp xếp để một vài người bạn cũ của hắn, từng hoạt động với hắn trong Cục Quân Báo và Cục TBCL, đã rời bỏ hàng ngũ, hiện đang giữ những chức vụ quan trọng trong các cơ quan của chính quyền VNCH đến thăm hắn. Hoàng Kim Loan bị dao động mạnh, tinh thần sa sút. Đến ngày 18-5-72 thì hắn gục ngã, mất hết bản năng tự vệ, đối kháng. Hắn nói với nhân viên an ninh, xin phép cho hắn gặp Bác sĩ khám bệnh, vì không hiểu sao đã gần 2 ngày nay, ‘cái đó’ ... của hắn bị sưng, đi tiêu rát và đau lắm, chẳng biết bệnh gì.

Đại úy Ân, trưởng phòng CSĐB đến gặp hắn và đưa điều kiện:

- Trung tá Loan, trong hơn tuần nay, tôi và ông Trưởng Ty đã đối xử với ông rất đàng hoàng, nhưng ngược lại ông vẫn dẫn chúng tôi đi vòng quanh. Những tin tức của ông cung cấp hoàn toàn vô giá trị, nếu không nói là quá cũ, đã mất thời gian tính. Đã đến lúc phải đặt điều kiện trao đổi với nhau - Bác sĩ sẽ đến khám bệnh và chữa trị cho ông. Ngược lại chúng tôi phải nhận được những tin tức có giá trị, đứng đắn và không mất thời gian tính.

Trong khi đó Bác sĩ Hồ, Đại đội phó CSDC/102 gặp tôi:

- Bác sĩ, tôi cần anh chữa bệnh cho một người. Hấn bị bệnh lậu, nhưng chưa cần chữa dứt hẳn, chỉ cầm chừng.

- Ông Ty lại chơi trò gì nữa đây, sao lại không chữa cho lành luôn?

- Thằng này Việt cộng thứ hạng nặng đã bị mình bắt. Hấn bị em gái hậu phương Thu Cúc cấy ‘Sinh tử phù’ vào người hấn, hấn bị rồi. Anh chữa cầm chừng, mình cần làm áp lực với hấn.

- Tôi hiểu rồi, chuyện dễ, tôi chỉ cho chích và uống thuốc nhẹ thôi, thì bệnh hấn sẽ kéo dài, không nặng, không nhẹ. Đến khi nào có lệnh của ông, tôi chữa lành ngay. Bệnh này thường lắm. Nếu chỉ nóng sốt, đau nhức ở chỗ đó, khó tiểu và có tí mủ.

- Đúng là bệnh của hấn. Tôi sẽ gọi anh bất cứ khi nào, nhanh nhất là ngày mai để cùng đi gặp hấn.

Đúng như dự tính, ngày hôm sau 19-5-72, Hoàng Kim Loan xin gặp tôi. Tôi gọi Bác sĩ Hồ cùng đi gặp bệnh nhân. Trung tá Loan có vẻ dè dặt khi thấy một người mặc sắc phục rằn ri CSDC mang cấp Đại úy, tôi giới thiệu với Hoàng Kim Loan:

- Bác sĩ Hồ, Đại úy Cảnh Sát, Đại đội phó đại đội CSDC của tôi. Ông là Bác sĩ thứ thiệt, tốt nghiệp Đại Học y khoa Huế, hành nghề đã hơn 1 năm. Bác sĩ đến để khám bệnh cho ông. -- Tôi ra ngoài để Bác sĩ Hồ khám bệnh cho hấn, nửa giờ sau Bác sĩ Hồ trở ra nói với tôi:

- Tôi khám cho hấn rồi, bị sốt nhẹ. Tôi chích cho hấn 1 mũi và cho hấn uống thuốc rồi. Khi nào ông muốn hấn lành bệnh tôi chỉ chữa vài ngày là xong. Tôi phịa chuyện vì hấn ở dơ lâu ngày nên bộ phận đó hiện đang bị nhiễm trùng nặng, hơi nguy hiểm, phải chữa trị liên tục một vài tuần thì mới khỏi. Tôi trực ở Đại đội, ông gọi là có ngay, tôi về trước.

Tôi và Ân vào phòng gặp Hoàng Kim Loan, hấn ở trong tình trạng bệ rạc, xuống dốc cả về thể xác lẫn tinh thần, một phần vì bị thẩm vấn liên tục, bị rúng động mạnh khi xem hình ảnh của hấn, của đám cơ sở nòng cốt đã bị bắt, vì lời khuyên của những đồng chí cũ đã đến thăm hấn, và vì bệnh... đang hành hạ hấn. Quan trọng nhất là sự chờ đợi “quân Giải Phóng” vào Thành phố Huế, đã 7 ngày qua mà chẳng thấy đâu, và cuối cùng là cuộc Tổng Nổi Dậy tại Huế do hấn cầm đầu đã bị lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế đập nát từng mảnh vụn, bẻ gãy kế hoạch của hấn ngay từ trong trứng nước, hấn và đám người của hấn giờ đây mang thân cá chậu chim lồng. Nổi thất vọng hiện rõ trên khuôn mặt hấn. Ân nhắc tôi:

- Anh đừng bắt tay hấn, hấn đang bị bệnh... lậu đó.

Tôi không bắt tay hấn, nhưng hỏi ngay:

- Sao rồi Trung tá Loan, ông muốn gặp tôi? Những gì ông yêu cầu tôi đã làm cho ông, bây giờ đến phiên ông.

- Tôi đã suy nghĩ nhiều, và quyết định ngày hôm nay muốn gặp ông Trưởng Ty để cung cấp một vài tin tức tôi nghĩ ông Trưởng Ty đang cần. Ngược lại tôi có những điều kiện sau đây:

1- Tôi xin được bảo vệ an ninh tối đa. Tôi nghĩ cơ quan chúng tôi đã biết tôi bị bắt, vì thời gian ẩn định cuộc Tổng Nổi Dậy do tôi lãnh đạo đã trôi qua, tôi không liên lạc được với cơ quan. Mặt khác, bên ngoài các cơ sở nội ngoại thành của chúng tôi đang bị lùng bắt, tất nhiên họ nghĩ tôi đang bị khai thác và tiết lộ những tin tức quan trọng, hậu quả họ sẽ tung lực lượng trinh sát tìm kiếm tôi để thủ tiêu bịt miệng. Trước đây vào khoảng ngày 2-5-72 đã có 3 toán Trinh sát đột nhập vào Thành phố Huế rồi, những toán trinh sát này họ có cơ sở riêng, có thể tìm ra tôi bất cứ khi nào. Nơi này hoàn toàn không an ninh. Ngày hôm qua khi ông Trưởng Ty cho tôi gặp những người bạn cũ của tôi, tôi không tin tưởng ở họ. Nơi này đã bị lộ. Tốt hơn ông Ty nên dời tôi qua một địa điểm khác ngay, càng sớm, càng tốt.

2- Xin đừng bắt giữ vợ con tôi. Họ là những người vô tội, không dính dáng gì đến những hoạt động của tôi, và cũng xin ông Ty bảo vệ cho họ. Tôi sợ cơ quan tôi sẽ có hành động đối với họ.

3- Bây giờ còn quá sớm, nhưng tôi xin nói trước, tôi muốn đổi sang quy chế Hội chánh viên.

Tôi trả lời ngay cho hắn:

- Cả 3 yêu cầu của ông đều nằm trong quyền hạn của tôi, không có gì trở ngại. -- Tôi diễn giải thêm cho hắn yên tâm:

- Điều kiện thứ 2 về vợ con ông, ông yêu cầu hơi thừa. Tôi nhắc lại cho ông rõ và sẽ chẳng bao giờ đề cập nữa: Vợ con ông vô tội. Họ an toàn. Liên hệ gia đình với người cộng sản không là tội. Ngay tôi muốn làm khó để họ cũng không được. Luật pháp VNCH bảo vệ, che chở họ. Chúng tôi là nhân viên công lực, là lực lượng CSQG, những người thừa hành luật pháp quốc gia. Bỏ phận của chúng tôi là phải bảo vệ họ. Huống gì tôi không hề có ý nghĩ làm khó họ. Ông yên tâm đi, ông muốn gặp họ khi nào cũng được cả. Tôi cũng đồng ý với ông. Căn nhà này không còn an toàn nữa. Chúng tôi đã nghĩ đến điều đó. Tối nay, Đại úy Ân sẽ đổi nhà cho ông. Ông có nhận xét rất đúng và kịp thời. Chuyện ông bị bắt đã lộ vì quá thời gian tính, cơ quan ông họ đã biết ông bị bắt, đương nhiên họ đang tìm kiếm ông. Đường về của ông đã bị bọn họ khóa chặt. Ông đã bị họ loại, vì sau khi ông bị bắt, hầu hết các cơ sở quan trọng của ông, của ban an ninh Quân khu Trị Thiên, của 2 ban an ninh Tỉnh ủy và Thị ủy Thừa Thiên-Huế đều bị bắt giữ, thử hỏi tại sao? Họ nghĩ ông đã tiết lộ, và ông là kẻ phản bội. Đối với một cơ quan Tình báo, nhất là cơ quan Tình báo Việt cộng của ông, kẻ phản bội sẽ lãnh hậu quả tàn khốc như thế nào, ông hiểu rõ hơn tôi nhiều - Đường về đã bị bít kín, không còn nữa, tại sao không ở lại với chúng tôi?

Nghề nghiệp của ông và tôi đều tạo cho mình đa đoan, mưu lược và quỷ quyết, đương nhiên ông chưa hẳn đã tin tôi, và tôi cũng vậy, vì thế tôi nói trước để ông hiểu:

Mọi tin tức của ông sẽ được thâm bãng, và cũng do ông viết trên giấy trắng mực đen, sau đó chúng tôi sẽ phối kiểm qua các nhân viên của chúng tôi hiện đang nằm trong hàng ngũ các ông, và cuối cùng qua hệ thống máy đo sự thật (Test Polygrap) mà chúng tôi sẽ đo trên người ông. Tôi mong ông hiểu được điều đó.

Hoàng Kim Loan trả lời tôi:

- Tôi hiểu rõ điều đó ông Trương Ty.

- Mọi chuyện đã thông suốt, rõ ràng, và minh bạch, bây giờ những điều gì ông muốn cho tôi biết, ông có thể bắt đầu.

- Tôi sẽ nói những gì trong phạm vi của tôi và những gì ngoài phạm vi của tôi mà tôi biết được qua nhiều đối tượng khác nhau.

Và đêm hôm đó theo nhân viên canh giữ hẳn trình lại với tôi thì suốt đêm Hoàng Kim Loan không ngủ, lâu lâu lại lấy vật áo lau nước mắt. Sáng hôm sau hẳn xin gặp tôi sớm và bắt đầu tiết lộ một số tin tức quan trọng...

Còn tiếp (to be cont'd)

NHỮNG KẸ PHẢN BỘI TRONG QUÂN LỰC VNCH, CSQG, NHÂN VIÊN CHÍNH QUYÊN, DÂN SỰ...

Liên Thành

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTTADCSVN](#) chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, April 5, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*